

סיכוני אש בחקלאות

דף מידע מאת: יואב גרשון

סיכוני האש בחקלאות קיימים - כבכל מגזר וענף אחר במשק.

על החקלאי לתכנן מראש דרכי מניעה, איתור, טיפול וכיבוי של שריפות ודליקות אשר קורות במשק ובשטחי החקלאות בהתאם ליכולתו ולאמצעים העומדים לרשותו. על החקלאי לנקוט במדיניות של ניהול בטיחותי לטיפול בסיכוני אש ועל ידי כך לתת תשובה הולמת ופתרון מעשי, וזאת עד להגעת כוחות כיבוי מקצועיים.

אילו פעולות מתחייבות בתכנון:

- הקטנת האפשרויות להצתה בזדון וטיפול מונע בגורמים מחוללי בעירה.
- הגבלת העישון למקומות בטוחים (מומלץ בכלל לאסור עישון בשטחי המשק).
- שליטה על עבודות "חמות" אשר בהן סיכונים גבוהים (ריתוך, ניסור והשחזה, גופי חימום במדגרות לאפרוחים, שימוש בלהביות לביעור קוצים).
- תחזוקה שוטפת של הציוד והמיכון למניעת גיצים ורשף.
- תחזוקה שוטפת של ציוד הכיבוי ובדיקתו מעת לעת.
- נקיטת זהירות בהבערת קוצים, שאריות גזם, אשפה ופסולת.
- קידום של עבודות בטוחות.
- להבטיח אחסנה, טיפול ושימוש נכון ובטיחותי בדלקים ובנוזלים מתלקחים.
- להבטיח דרכי מילוט פנויות, תרגול האנשים המילוט והיחלצות בעת שריפה.
- אחסנת ציוד וכלים באופן שלא יפגעו בשריפה.
- להבטיח כי במצב בו אין אנשים נוספים בסביבה יכול אדם לחלץ עצמו בבטיחות.
- התקנת מערכת החשמל בהתאם לתקנות החשמל (מיתקני חשמל בחצרים חקלאיים במתח עד 1000 וולט – התשנ"א 1991).

הדרכת אנשים בטיפול, ניטרול וכיבוי אש:

- הדרכת העובדים חייבת להבטיח כי האנשים מתורגלים בנהלי הפינוי והכיבוי.
- הצוות ער ומודע לכל הסכנות והסיכונים מאש.
- הצוות מודע ומיומן בעת חירום ובנקיטת פעולות כיבוי והצלה, שימוש בציוד הכיבוי ובעזרים הקיימים, בהגשת עזרה ראשונה דחופה ובטיפול בנפגעי עשן.
- לפחות אדם אחד מיומן יהיה תמיד זמין ונגיש לטלפון או אמצעי כריזה אחר.
- יש לתרגל את העובדים בטיפול בסוגי השריפות השונות (שדות ושטחים נרחבים, אש בבתי אימון ומדגרות, אש במבני ציבור ובתים פרטיים, אסמים וממגורות ועוד).
- יש לוודא תמיד כי אין מכשירי חשמל פגומים, עירומי קוצים או גזם בקרבת מקום, ערימות אשפה או פסולת, דלקים או חומרים מתלקחים ואשר יכולים להוות מקור לתחילתה של בערה או שריפה אקראית.